

Хай живе Радянська Україна!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ 43-й. № 39 (1293). 23 ГРУДНЯ 1977 р. Ціна 2 коп.

Передсвяткова хроніка

У КИЄВІ ПЕРЕДСВЯТКОВОМУ

У ці передсвяткові дні 60-річного ювілею Радянської України група студентів V курсу історичного факультету побувала в столиці республіки — місті-герої Києві. Особливий інтерес студентів викликала виставка досягнень народного господарства України, яка наглядно показує розвиток Радянської України за 60 років у братній сім'ї народів. З піднесенням настроєм ходять прикрашеними червоними прапорами й транспарантами вулицями кияни і гості столиці.

Нам було дуже приємно хоч на кілька днів влитися в цей людський потік. Та найтепліше враження залишив у нас гостинний прийом п'ятикурсниками історичного факультету Київського державного університету.

Київ залишився в нашій пам'яті як місто усмішок, щирих сердець і тепла, хоч стояла груднева погода.

Велике спасибі деканатом історичних факультетів ОДУ і КДУ і профспілковим організаціям вузів, які організували нам таку чудову поїздку.

Група студентів.

Успіхи України — плід дружби братніх народів

Численні народи і народності нашої Батьківщини ось уже більше як півстоліття живуть, працюють, будують нове, комуністичне суспільство в єдиному могутньому Союзі Радянських Соціалістичних Республік. За цей час вони змогли повною мірою переконалися в тому, які величезні можливості дає братерська дружба кожному з них і всім їм, разом узятим. Доречно згадати, товариші, якого важливого значення надавав В. І. Ленін боротьбі українських комуністів, робітників і селян за правильне розв'язання національного питання, за зміцнення дружби народів.

Ще до утворення Радянського Союзу — в грудні 1919 року — він звернувся з листом до робітників і селян України. В цьому листі, підкреслюючи важливість спільної боротьби різних національних загонів за Радянську владу і розв'язання інших завдань революції, Ленін, зокрема, писав: «Хай же комуністам Росії і України вдасться терпеливою, наполегливою, упертою спільною роботою перемогти націоналістські підступи всякої буржуазії, націоналістські пересуди всякого роду і показати трудящим усього світу приклад дійсно міцного союзу робітників і селян різних націй...»

Сьогодні комуністи, робітники і селяни, весь трудовий народ не тільки Росії і України, але також Білорусії, Казахстану і Молдавії, Прибалтики, Закавказзя і Середньої Азії, — словом, усіх п'ятнадцяти наших республік, можуть з законною гордістю сказати: у Радянському Союзі цей ленінський заповіт повністю втілено в життя! Міцний союз робітників і селян різних націй став ядром великого національного братерства усіх трудящих, усіх республік Радянського Союзу. Сьогоднішні успіхи соціалістичної України — це, звичайно, насамперед плід праці українського народу, його синів і дочок. Кожна союзна республіка на своєму досвіді знає, як багато робить Україна і для нашої спільної справи. З другого боку, успіхи України — це значною мірою і плід дружби братніх народів усієї Радянської країни, плід їх спільної праці.

Животворна сила братерства радянських народів яскраво виявляється і в їх трудових ділах. Хіба не про це говорять, наприклад, змагання і систематичний обмін досвідом трудящих України з трудовими колективами підприємств, районів і областей інших республік нашого Союзу, міцна виробнича дружба, яка зв'язала шахтарів Донецька і Кемерово, металургів Придніпров'я і Казахстану, колгоспників Херсонщини з їх грузинськими побратимами? Постійне, неухильне міцніюче співробітництво народів стало життєвою умовою, важливою основою творення нового суспільства у нашій країні. Вождем і організатором всього цього великого будівництва, всього нашого бойового, кипучого життя є створена Леніним Комуністична партія Радянського Союзу.

Л. І. БРЕЖНЄВ.

25 грудня минає 60 років з часу встановлення Радянської влади на Україні

В гостях на заводі

ВІЗНЕ ЗАСІДАННЯ КЛУБУ «ІСКРА» НА ЗАВОДІ ІМ. ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

9 грудня 1977 року відбулося візне засідання загальноуніверситетського історико-революційного клубу «Іскра» на заводі сільсько-господарського машинобудування імені Жовтневої рево-

люції. На зустріч зі студентами прийшли ветерани заводу, передовики виробництва — Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС Дмитро Іванович Потеї, голова Ради наставни-

ків молоді Микола Васильович Лебедєв, молоді робітники Григорій Навал і Тамара Рябошапко.

В своїх виступах заводчани розповіли студентам про історію і сьогоднішній день заводу, що носить ім'я Великого Жовтня.

С. АДАМОВ, голова ради клубу «Іскра», студент IV курсу істафаку.

♦ За роки Радянської влади обсяг промислового виробництва в республіці збільшився в 90 разів.

♦ Національний дохід республіки в 1976 році склав 69 мільярдів карбованців.

♦ 6.490 телевізорів, 1.679 побутових холодильників випускають щодня підприємства республіки.

♦ За останнє десятиріччя до ладу діючих увійшли по-

Красномовні цифри

над 500 крупних промислових підприємств.

♦ На Україні щодня справляють новосілля тисяча сімей.

♦ На території республіки — майже чотириста міст. В

Києві мешкає понад два мільйони чоловік, в Харкові — близько півтора мільйони, в Одесі, Дніпропетровську, Донецьку — понад мільйон чоловік у кожному.

♦ Близько 900 тисяч сту-

дентів навчаються у 143 вузах України. Майже 600 тисяч юнаків та дівчат щороку закінчують професійно-технічні училища.

♦ В республіці нині 77 державних театрів, 25 філа-

рмоній, 25 тисяч клубних закладів.

♦ Понад 2.500 газет, журналів і інших періодичних видань виходить на Україні. Їх разовий тираж — понад 34 мільйони екземплярів.

♦ Українська Радянська Соціалістична Республіка — член Організації Об'єднаних Націй. Вона є також членом 70 міжнародних організацій та їх органів.

В БРАТНІМ СОЮЗІ РЕСПУБЛІК-СЕСТЕР

Великий Жовтень поставив нашу багатонаціональну країну на чолі світового суспільного прогресу. Геній В. І. Леніна, мудрість Комуністичної партії направили і об'єднали зусилля народів нашої Батьківщини на виконання історичного завдання — побудову комуністичного суспільства.

Послідовне проведення партією ленінської національної політики, утворення Союзу РСР згуртували народи, перетворили їх дружбу і співробітництво у велику рушійну силу радянського суспільства, яка проявляла себе на кожному етапі розвитку нашої країни.

Великий Жовтень створив умови для інтернаціонального єднання народів у боротьбі за світле майбутнє.

Пролетаріат і бідні селянство України отримали братерську допомогу великого російського народу та інших народів країни в боротьбі за встановлення і зміцнення Радянської влади. Інтернаціональна єдність народів загартувалась в роки громадянської війни та іноземної інтервенції, в спільній боротьбі проти внутрішньої та зовнішньої контрреволюції.

І в роки відбудови народного господарства після громадянської війни та іноземної воєнної інтервенції, і в роки перших п'ятирічок, у важких випробуваннях Великої Вітчизняної війни, під час післявоєнних п'ятирічок трудящі Союзу РСР подавали допомогу кожній республіці у всіх сферах їх життя.

Кожна радянська республіка працювала і працює на всю нашу багатонаціональну країну, а могутня Радянська держава працювала і працює на кожну республіку. Перевага соціалістичного суспільного і державного ладу, науково обґрунтована політика Комуністичної партії, дружба народів, творчий ентузіазм робітників, колгоспників, інтелігенції забезпечили побудову соціалізму, створення розвинутого соціалістичного суспільства, створення загальнонародної держави, в яку переросла держава диктатури пролетаріату, складання нової історичної спільності людей — радянського народу, який сьогодні успішно втілює в життя рішення XXV з'їзду КПРС.

Величчю досягнення нашої Батьківщини закріпила Конституція СРСР — натхненний твір партії і народу. Найдемократичніші у світі права, які гарантує Конституція радянській людині, стало можливим і закріпити, і реалізувати завдяки тому, що Союз РСР — перша в світі країна розвинутого соціалізму, могутня держава з величезним економічним, нау-

ково-технічним і духовним потенціалом.

Досить згадати, що за два з половиною дні промислового Радянського Союзу виробляється стільки продукції, скільки було вироблено в країні за весь 1913 рік. Завдяки заходам Комуністичної партії у Радянській державі, особливо в останні 10—12 років високорозвинутим сектором економіки стало сільське господарство країни.

Розвиваючись в єдиному народногосподарському комплексі Союзу РСР, значних успіхів досягла й економіка України, як і інших радянських республік. За 60 років УРСР перетворилась у високорозвинуту індустріально-аграрну республіку. Обсяг промислового виробництва в 1977 році порівняно з 1913-м зріс в 90 разів, а порівняно з 1917-м — в 130 разів. В наш час Радянська Україна виробляє промислової продукції за рік в три рази більше, ніж вся країна в 1940 році.

В промисловості республіки на базі передової техніки розвивається 150 галузей. Високими темпами йде розвиток енергетики, машинобудування, вугільної, металургійної та інших галузей легкої і харчової промисловості. Значними успіхами характеризується і розвиток сільського господарства республіки. Обсяг сільськогосподарського виробництва в 1977 році порівняно з 1913 роком зріс в 3,4 раза, а порівняно з 1940-м — в 2,2 раза.

В розвитку економіки республіки виключно велику роль відіграють міжреспубліканські зв'язки в системі загальносоюзного розподілу праці.

Тісними є зв'язки з Російською Федерацією, на яку припадає 3/4 вантажообміну УРСР. З братньої Російської республіки Радянська Україна отримує продукцію машинобудування, верстати, радіотехнічне обладнання, автомобілі та ін. Зміцніли зв'язки і з іншими республіками. Обладнання для прокатного стану «3600» на заводі «Азовсталь» імені С. Орджонікідзе виготовлялось, наприклад, на 214 підприємствах в 13 союзних республіках.

За роки Радянської влади на Україні досягнуто, як і в інших республіках, значних успіхів в галузі освіти і науки. До Великого Жовтня на Україні було серед населення 72 проценти неписьмених. Тепер Україна — республіка суцільної грамотності. Різними видами навчання охоплено кожного третього жителя. В народному господарстві республіки працює 4 мільйони 600 тисяч чоловік з вищою і середньою освітою. Кількість вищих навчальних закладів виросла більш ніж в 5 разів, а кількість студентів — в 24 рази. В УРСР в різних наукових закладах працює 175 тис. наукових співробітників. (До революції їх було всього 2,5 тисячі).

Значних успіхів досягнуто і в інших сферах життя трудящих Радянської України, як і інших республік СРСР, розвиток і успіхи якого обумовлюють і досягнення республік. Українська РСР на міжнародній арені послідовно веде боротьбу за реалізацію заходів Комуністичної партії і Радянської Держави по захисту миру і розвитку дружби та співробітництва між народами. Українська РСР бере активну участь у розвитку братерського співробітництва СРСР з країнами соціалізму.

Успіхи Радянської України, як і інших республік, свідчення історичної ролі Великого Жовтня в житті народів, який відкрив їм шлях до великих звершень у братньому союзі під керівництвом ленінської Комуністичної партії. Ці успіхи — вагомий доказ безпідставності будь-яких буржуазних, в тому числі буржуазно-націоналістичних фальсифікацій історії Жовтня, братерського співробітництва радянських народів, нашої прекрасної дійсності.

З великим оптимізмом дивиться наш народ у своє майбутнє, втілює в життя рішення історичного XXV з'їзду КПРС.

Л. І. Брежнев на учасному засіданні Центрального Комітету КПРС, Верховної Ради СРСР і Верховної Ради РРФСР, присвяченому 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, в доповіді «Великий Жовтень і прогрес людства» відзначив: «Радянський народ з упевненістю дивиться в майбутнє. Він твердо знає, що життя ставатиме все кращим, все гарнішим, все змістовнішим. Запорука цього — праця, самовіддана, натхненна ідеалами комунізму праця мільйонів чоловіків і жінок. Запорука цього — ленінська, науково обґрунтована політика Комуністичної партії».

В. ВАЩЕНКО,
досент, завідувач кафедри історії УРСР.

Підсумкова науково-методична конференція слухачів факультету підвищення кваліфікації викладачів середніх спеціальних навчальних закладів на тему: «Історичне значення Конституції розвинутого соціалізму» відбулася 12 грудня в конференц-залі університету.

З доповідями про основні положення Конституції СРСР, критикою антинарод-

♦ ВЧЕНІ — П'ЯТИРІЧЦІ

БУДНІ КАФЕДРИ

Обширні плантації виноградників радгоспу «Шампань України», безмежні виноградники колгоспу «Комсомолец», довгі гони радгоспів «Віляївський» та ім. 50-річчя Жовтня... І більшість з них мусить викорчувуватись, бо виноградники хворі на філоксеру. І от, щоб хвороба не перекинулася на інші плантації, щоб вилікувати хворі виноградники, вчені кафедри фізичної електроніки ОДУ разом з колегами з кафедри виноградарства сільськогосподарського інституту винаходять розчинні комплекси перехідних металів (КПМ) для саджанців винограду, привитих щляхом кругового зростання на американських сортах, що не бояться філоксери. Застосування КПМ на різних етапах виробництва саджанців підвищує їх вихід на 16 проц., що дозволяє при найменшій втраті одержати з кожного гектара 9 тис. крб. прибутку.

В 1977 році впровадження розчинів КПМ в радгоспах «Віляївський» та ім. 50-річчя Жовтня дало реальний економічний ефект 35 тис. крб. В розрахунку на всю продукцію це виходить 600 тис. крб.

Щоб поновити викорчовані виноградники, треба насадити по області 200 млн саджанців. Застосування розчинів збільшить їх вихід на 20—25 проц., а очікуваний економічний ефект становить близько 2,8 млн. крб.

В роботі беруть найактивнішу участь завідувачий лабораторією ФОЕТ кандидат технічних наук О. П. Канчуківський, доктор фізичних наук І. М. Вікулін, співробітники лабораторії кандидат фізико-математичних наук М. В. Дмитрів, кандидат фізико-математичних наук В. М. Желудков, кандидат технічних наук А. І. Козаков, кандидат фізико-математичних наук Н. Г. Євтушенко,

ної суті буржуазної демократії, буржуазних фальсифікаторів виступили доктор юридичних наук, професор М. А. Нудель, викладач Львівського автошляхового технікуму М. В. Личак (науковий керівник професор М. Ю. Раковський), викладач машинобудівного технікуму з м. Горлівки Л. Д. Мішин (науковий керівник доцент Л. В. Берловська).

У відповідності до плану заходів по профорієнтації учнів і набору абітурієнтів на механіко-математичний факультет в районі області виїздила велика група викладачів мехмату. В школах Балтського, Великомихайлівського, Кілійського, Ренійського, Тарутинського, Татарбунарського та інших районів Одеської області викладачі проводили серед учнів бесіди, роз'яснювальну роботу щодо спеціальностей факультету.

доцент В. К. Баженов, доцент О. О. Птащенко.

Це один напрям роботи кафедри і лабораторії фізичних основ електронної техніки. Другий стосується розробки нових напівпровідникових приладів та приладів для електронної промисловості.

На даному етапі лабораторія займається створенням нових матеріалів, які б, зберігаючи електричні властивості, в той же час мали більшу, ніж у металів, теплопровідність. Такий матеріал винайдено. Зараз він проходить випробування на підприємствах електронної промисловості.

Досі електронною промисловістю використовується берилієва кераміка, яка виготовляється на основі оксиду берилію. Ця кераміка має сильну токсичність, і щоб виготовлення її не завдавало шкоди здоров'ю робітників, на спорудження заводу з різними пристроями для зменшення токсичності потрібно 150 млн. крб. Спорудження заводу на основі нового матеріалу забезпечить галузь напівпровідників при витраті всього 20 млн. крб.

Над технологією розробки нового матеріалу з 1969 року працювали кандидат фізико-математичних наук Ю. М. Ротнер, В. О. Соломін, старший науковий співробітник М. М. Голомбівський, старший науковий співробітник Н. Т. Клименкова та інші.

Активно залучались до цієї роботи студенти. Більшість з них уже закінчили університет, але знов повернулися в лабораторію, щоб продовжувати наукові пошуки, досліджувати, винаходити.

Л. ХОРОША.

Редакція дякує професорові В. О. ПРІСНОВУ за допомогу в підготовці матеріалу.

«За наукові кадри»

МІСЯЦЬ ПРАКТИКИ

Майже півтора місяці про-йшло відтоді, як закінчила-ся педагогічна практика в істориків. Позаду перший крок в клас, перший урок, перші невдачі і перші радощі.

Керовані досвідченими методистами, такими як, професор В. С. Алексеев-Попов, доценти П. Г. Чухрій, П. І. Воробей, Н. І. Калужко, Г. П. Грєбінна, студенти нашого курсу добре справилися з завданнями педагогічної практики, а привітна і чуйна зустріч практикантів з учителями міських шкіл №№ 119, 36, 29 і 9, щедра передача досвіду практичної роботи в школі дали змогу студентам швидко минути період адаптації, активно включитись в життя шкіл, відчувати себе саме педагогами, тобто людьми, котрі повднуть в

своїй праці завдання навчання і виховання підростаючого покоління.

Високої оцінки заслужили уроки історії В. Алексеевої, Л. Романченко, П. Тулікова, К. Тодорової та інших. На уроках цих студентів панувало цілковите взаєморозуміння між учнями і учителями, прагнення спільно розв'язати поставлені учителем проблеми. А після уроків їх завжди оточували учні з безліччю запитань.

А скільки цікавих екскурсій й бесід, класних годин і піонерських зборів провели наші студенти!

Значною подією в 119-й школі стала підготовлена під керівництвом практикантів науково-теоретична конференція на честь 60-річчя Великого Жовтня. Надовго за-

пам'ятався учням 10-Б і 7-А класів 119-ї школи похід за місто з практикантами Л. Романенко і Н. Катюшевою. А для учнів 9-го класу 36-ї школи цікавою і корисною виявилась бесіда С. Мошарова про сучасну зарубіжну естраду музику. Цікаві класні години, присвячені 100-річчю з дня народження Ф. Е. Дзержинського провели В. Проклов, А. Вишняков, А. Гриськов. Цей перелік можна було б продовжити.

Підсумки роботи в школі обговорювались на конференції, де студенти обмінялись тим невеликим досвідом, якого вони набули за місяць практики в школі.

А попереду остання сесія, і студентам треба виявити максимум сумлінності і старанності, щоб вийти на фінішну пряму з найкращими показниками.

Т. ЩЕРБИНА,
комсорг V курсу історичного факультету.

КОНСТИТУЦІЇ СРСР ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Загальноуніверситетська наукова конференція студентів-іноземців «Конституція СРСР і її значення для зміцнення позиції соціалізму, миру та прогресу на міжнародній арені» відбулася 16 грудня в актовому залі деканату по роботі з іноземцями.

«Я надзвичайно вдячний Радянському Союзу за надану мені можливість вчитись. Я щасливий, що після закінчення радянського вузу буду віддавати свої знання на моїй батьківщині. Спасибі за все радянському народу. Хай живе і розквітає дружба між нашими народами!» — говорив у своєму виступі на конференції студент із Сирії Мухамед Хаміді.

На конференції були присутні іноземці-першокурсники, вони з великою цікавістю слухали доповіді своїх старших товаришів.

За три місяці навчання в Одеському університеті іноземці-першокурсники вже встигли побувати на екскурсіях по місту-герою, відвідати легендарні одеські партизанські катакомби, переглянули ряд історико-революційних та документальних фільмів. Їм були прочитані лекції, проведені бесіди про новий Основний Закон СРСР і його міжнародне значення. Так що на конференцію іноземці-першокурсники прибули із належним запасом знань.

І ось конференція. Вступне слово проректора по учебній роботі доцента Г. О. Тетеріна, яке відразу створює робочу, ділову атмосферу. Змінюються доповідачі, та кожна доповідь по-новому привертає до себе увагу, вражає глибиною розробки матеріалу. Серед доповідей були такі: «Конституція СРСР і її значення для зміц-

нення позицій соціалізму, миру та прогресу на міжнародній арені» (ст. викладача юридичного факультету Т. М. Пахомова), «Конституція СРСР про завоювання радянського народу» (Гіта Чоудхурі — Індія), «Міжнародне значення Конституції СРСР і боротьба з буржуазними фальсифікаторами соціалістичної демократії» (Ярослава Внукова — ЧССР), «Розвиток соціалістичної демократії — закономірність комуністичного будівництва» (Рольф Хартманн — НДР), «Конституція СРСР і розвиток соціалістичної економічної інтеграції» (Марія Магдалена Ромеро Рамірес — Куба), «Вплив Конституції на подальший розвиток і зміцнення дружби та співробітництва з країнами соціалізму (СРСР — ПНР)» (Марія Бернат — ПНР), «Конституція СРСР про розвинене соціалістичне суспільство» (Герман Рамос — Сальвадор).

Доповіді, з якими виступили посланці зарубіжних країн, говорять про те, що їх автори гаряче схвалюють Основний Закон СРСР, який гідно завершує шістдесятірічний досвід будівництва нового суспільства, і завжди готові використати цей досвід в умовах своїх країн.

Велика заслуга змістовних доповідей наукових керівників студентів-іноземців: ст. викладача Т. А. Тарасенко, доцентів Л. І. Жебрак і П. С. Столяра.

Зберегти пам'ять про цю студентську конференцію всім її учасникам допоможе атмосфера товарищескої, дружби, взаєморозуміння, дух пролетарського інтернаціоналізму, якими вона була пройнята.

С. КУЖКО,
наш кореспондент.

Гуртожиток № 3 посів II місце в міському огляді, присвяченому 60-річчю Великого Жовтня. Тут створені прекрасні умови для життя і відпочинку близько 200 студентів. На знімках: ◆ в кімнаті № 49 люблять шахи; ◆ член студради Олена Кузьменко; ◆ в кімнаті для занять.

Фото Л. ПЛАТМІРА.

Молодь України у боротьбі за владу Рад

Послідовно здійснюючи курс на соціалістичну революцію, партія більшовиків передусім спрямувала свої зусилля на створення політичної армії пролетарської революції.

У завоюванні мас на б'єк більшовицької партії активно допомагала організована пролетарська молодь. При цьому вона виявляла багато винахідливості і юнацького запалу. В серпні 1917 року, агітуючи за більшовицький список до місцевої Ради, який був зареєстрований під № 2, члени Маріупольської Соціалістичної Спільки Робітничої Молоді ходили по місту з плакатами: «Кто измучен, истерзан войной, тот голосует за список второй». Соціалістичні спільки робітничої молоді були справжнім помічником більшовиків під час виборів до Рад, міських дум, Установчих зборів. Вони влаштували молодіжні мітинги, зокрема у нас в Одесі. Перед молоддю виступали доповідачі-більшовики А. К. Воронської, П. У. Старостін, В. Г. Юдовський, вони роз'яснювали молоді політику більшовицької партії.

Борючись за вплив на маси, партія більшовиків одночасно готувала збройні сили.

В цій справі важливу роль відіграла молодь. Вона широкою хвилею вливалась у Червону гвардію. В цілому червоногвардійці віком до 23 років становили 54 проц. загального складу Червоної гвардії.

Готуючись до вирішальних боїв за владу Рад, молоді червоногвардійці посилено опановували військову справу — вчилися володіти зброєю, знайомилися з тактикою ведення вуличних боїв. Розуміли — їх чекає іспит на мужність і відданість революції. Великі надії покладали на молодих червоногвардійців більшовики. Розробляючи план збройного повстання у столиці, В. І. Ленін у листі «Поради стороннього» рекомендував «виділити найрішучіші елементи» (наших «ударників» і робітничу молодь, а також кращих матросів) у невеликі загони для зайняття ними всіх найважливіших пунктів і для участі їх скрізь, в усіх важливих операціях»...

Червона гвардія Петрограда з честю виправдала довіря партії. Вона разом з революційними солдатами столичного гарнізону і моряками Балтійського флоту 25 жовтня (7 листопада) 1917 року повалила буржуазний тимчасовий уряд, підняла

над планетою переможний прапор Великої Жовтневої соціалістичної революції. Почалося будівництво нового світу.

II Всеросійський з'їзд Рад робітничих і солдатських депутатів, що відкрився увечері 25 жовтня, проголосив встановлення Радянської влади, прийняв історичні декрети про мир і землю, утворив перший Радянський уряд — Раду народних комісарів на чолі з В. І. Леніним.

З Петрограда Радянська влада розпочала свою тріумфальну ходу по всій країні.

Однак запровадити в життя рішення з'їзду Рад на всій Україні перешкоджала націоналістична Центральна рада, яка нав'язала трудящим України громадянську війну.

І знову в різних містах України зміцнювались існуючі і створювались нові загони Червоної гвардії. Як і раніше революційна молодь посідала в їх складі значне місце. 28 грудня повсталі робітники Катеринослава при допомозі загону петроградських червоногвардійців розгромили гайдамаків. 29 грудня там було встановлено Радянську владу.

Охоплена революційним піднесенням, самовіддано і героїчно билась пролетарська молодь на барикадах Оде-

си. В ніч на 14 січня 1918 року за планом, розробленим Військово-революційним комітетом, червоногвардійці, революційні солдати і матроси захопили вокзал, телеграф, штаб військового округу та інші важливі пункти. В місті було проголошено Радянську владу. Та націоналістичні недобитки не хотіли примиритися з цим — вони, підтримані російським контрреволюційним офіцерством, зробили спробу відновити свою владу. Більше двох днів точилися запеклі бої. В ті важкі години справжній героїзм проявила бойова дружина Соціалістичної Спільки Робітничої Молоді.

Група молодих червоногвардійців мужньо відбивала атаки націоналістів, які намагалися захопити юнкерське училище. Після кількогодінного бою в живих лишилося восьмеро дружинників, які оборонялись до останнього патрона.

У ті дні по місту ходила легенда про безстрашного Ваську-кулеметника з фабрики Попова. «Його героїство запам'яталось багатьом товаришам, — згадували потім робітники, — коли він під градом куль спокійно насвітлюючи спрямовував дуло кулемета у найнебезпечніші місця».

Після запеклих боїв гайдамаки були розбиті, і 17 січня над Одесою замайорили червоні прапори. Всі сили були кинуті на Київ, де засіла Центральна рада. 19 січня Народний Секретаріат призначив Головнокомандуючим всіма збройними силами УРСР двадцятидворічного Юрія Коцюбинського, з боями до Києва пробивався полк Червоного вояцтва під командуванням двадцятирічного Віталія Примакова...

Центром повстання у Києві став легендарний «Арсенал». Влучно стріляли бійці молодіжного загону ССРМ. Велику допомогу, часто ризикуючи життям, подавала молодь в забезпеченні арсенальців продовольством, патронами і медикаментами.

І все-таки переважачим силам петлюрівців вдалося захопити завод 22 січня вони вдерлися до «Арсеналу» і вчинили звірячу розправу над повстанцями.

Але червоне військо було вже на підступах до Києва. В результаті запеклих боїв 26 січня вони оволоділи містом і підняли над ним червоне знамено Радянської влади.

В. ТУЗ,
студентка IV курсу історичного факультету.

ПІСЛЯ ПРЕМ'ЄРИ

Нещодавно в Одесі з великим успіхом пройшли гастролі ленінградського «Нового балету». А на кафедрі філософії університету відбулася творча зустріч з художнім керівником і головним балетмейстером «Нового балету» Б. Я. Ейфманом, яку організувала доцент кафедри І. А. Гризова.

Балетмейстер розповів студентам про історію виникнення «Нового балету», про творчі завдання, що стоять перед молодим колективом, створеним навесні цього року; розкрив творчий пошук трупи, основу якого складають класичний балет, джаз-балет, танець-модерн.

На балетній сцені образи сучасників — явище не часте, і тому кожний серйозний творчий досвід у пошуках відображення духовного світу сучасника, його прагнень, проблем, що стоять перед молоддю кінця ХХ сторіччя, її відгуків на важливі події нашого бурхливого

віку, — надто цінне і важливе явище.

Молодий колектив сміливо береться за вирішення цих складних питань, — і вже одне це викликає повагу до нього.

Створений з кількох одноактних балетів, виступ «Нового балету» являє собою цілну виставу, бо кожна з балетних мініатюр в тому чи іншому ступені пов'язана з іншими.

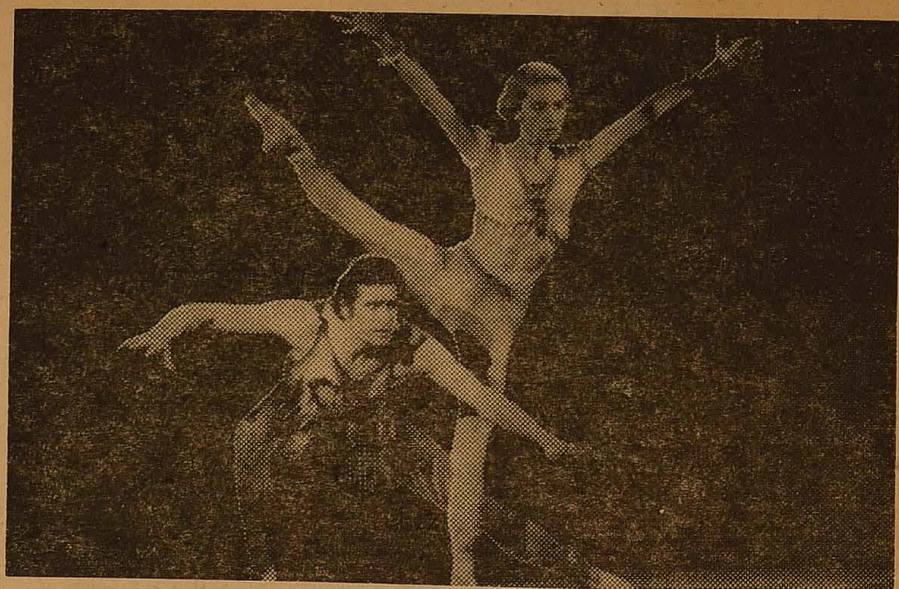
Відкриває програму одноактний балет «Тільки любов». Темою його є одне з важливих питань життя — вибір молодою людиною друга, супутника. Навче перекликається з мініатюрою інший балет — «Двохголосося», в якому відображено духовний світ двох закоханих. І коли один з них залишає друга, той потрапляє в інший світ, де існування його стає немислимим. Тільки вдвох, тільки разом можливе життя закоханих. Не відразу, поступово, через незвичайність відображення, через незвичайність пластич-

ного виконання проступає поетична суть діалогу, всю значимість якого так талановито передано артистами.

Дещо в іншому плані відтворено філософічність світу людської душі в балеті «Під покровом ночі», поставленому естонським хореографом Мэй Мурдмаа.

І вже зовсім інша проблема відтворена в заклічному балеті програми — «Обірвана пісня», поставленому Борисом Ейфманом. Як каже сам постановник, це «балет — політичний плакат, яким ми намагалися нетрадиційно вирішити образ людини-борця». Присвячений пам'яті чільйського співця Віктора Хари, балет є символом боротьби проти фашизму, реакційної суті капіталізму.

Гострота виразу образів, безконечна складність танцювальних побудов, безліч сміливих підтримок, незвичність пластичного малюнку, що тяжіє до виразності сучасної гра-

фіки, записи сучасної музики — ось те, що побачив і почув глядач на виставі «Нового балету».

І хай не завжди чітко ще виконувались трупкою ті чи інші па, не завжди злагодженим був танець, однак творчі плани молодого хореографа вважаються надто цікавими і обіцяючими.

Можливо, мої міркування, щодо вистави «Нового балету» спірні, але мені хотілося висловити те враження, що залишив в мені «Новий балет».

І. ДЕМЧЕНКО,
студент III курсу факультету РГФ, член комітету комсомолу.

На знімку: сцена з балету «Перервана пісня».

Спорт

В ЖИТТІ І В СПОРТІ

◆ ФУТБОЛ

І ЗНОВУ — ГЕОФАКІВЦІ

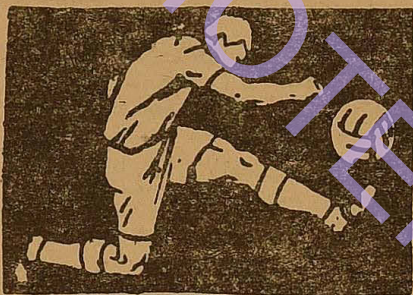
Закінчилась першість ОДУ з футболу. Підбиваючи підсумки, слід сказати, що всі ігри пройшли в цікавій гострій боротьбі.

В турнірі взяли участь 9 команд, які були розділені на 2 підгрупи. В першу підгрупу увійшли футболісти геофаку, юрфаку, фізфаку, філфаку та біофаку. В другу — істфаку, хімфаку, мехмату та факультету РГФ. Серед команд першої підгрупи явний лідер — футболісти геофаку. Вони легко перемогли юристів, філологів, фізиків, проте ледь не «спіткнулися» на біологах. Явна технічна і тактична перевага геологів зводилась нанівечь біологами, які самовіддано оборонялись. На гол футболістів-геологів команда біофаку через деякий час відповіла взяттям воріт суперника. Здавалось, матч так і закінчиться вничю, але за кілька хвилин до кінця зустрічі геологам вдалося проштовхнути в сітку воріт біологів переможний м'яч.

Приємно вразили біологи, посівши друге місце в підгрупі. Нижче своїх можливостей зіграли команди юрфаку і фізфаку. З минулорічного третього місця фізики «скотились» на сьоме.

В другій підгрупі фаворитами вважались історики. І вони виправдали наші прогнози. Порівняна «невдача» (0:0) в першому матчі з футболістами РГФ компенсувалась перемогами в двох останніх зустрічах. В результаті — перше місце в підгрупі.

В фіналі історики зустрілись з геологами. Це був матч рівних суперників, не дивлячись на те, що за геофак виступало більше половини футболістів, що грають за збірну ОДУ. Граючи «від оборони», історики з однієї з швидких контратак відкрили рахунок. Такий плин подій, звичайно, змусив футболістів-геологів до більш активних дій. І незабаром їм вдалось зрівняти рахунок. Це зробив В. Іванов. Після його удару м'яч, потрапивши в переклади-

ну вдарився в захисника і влетів у сітку. Геофаківці майже весь час атакували, проте ворота істориків залишались недоторканими. Здавалось, що поєдинок так і закінчиться вничю і доведеться пробити одинадцятиметрові, проте... Буквально за хвилину до фінального свистка під час подачі кутового футболіст геофаку П. Каліогло, скориставшись змішанням захисників суперника, спокійно направляє м'яч в нижній кут воріт. З рахунком 2:1 перемогли геофаківці і вже вкотре стали переможцями спартакіади ОДУ з футболу.

За 3—4 місяця боролись біологи і хіміки. Матч закінчився вничю 1:1, і лиш серія одинадцятиметрових виявила переможця. Ним стали футболісти хімфаку, які забили 5 м'ячів (біологи — 4).

В цілому турнір пройшов на високому рівні, хоч були і недоліки. Хочеться сказати декілька добрих слів на адресу футболістів, які повністю віддавали себе боротьбі, були прикладом для інших. Це А. Вербицький, С. Хилюк, В. Пилипчук, В. Гратій, М. Максимічев, П. Каліогло (всі — геофак), В. Проклов, О. Янченко (істфак), О. Сафронков (хімфак), В. Яковлев (юрфак) та воротар біологів І. Сосновський.

Хочеться привітати з заслуженою перемогою підопічних заступника декана по фізкультурі і спорту геофаку, тренера збірної ОДУ, майстра спорту О. Ф. Попичка.

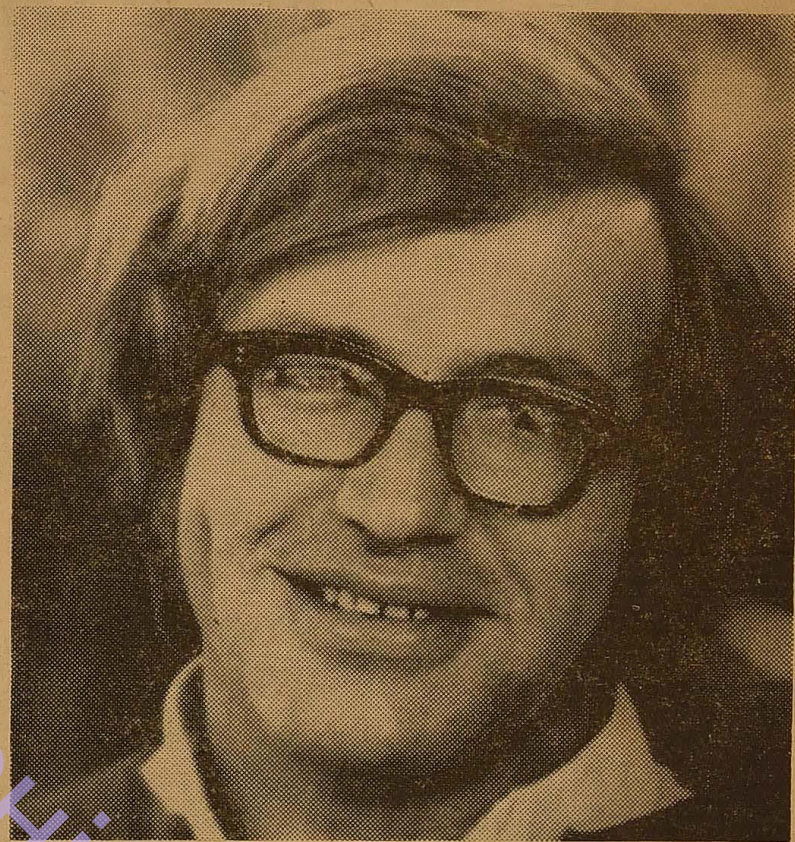
Л. ГОЛУБЕНЕЦЬ,
студент філфаку,
М. КОРОЛЕНКО,
студент юрфаку.

Юра Тараненко прийшов на юрфак після того, як деякий час працював в школі викладачем фізкультури. До цього він закінчив фізкультурний факультет педінституту. Але мрія стати юристом не покидала його.

І ось зараз він вчиться на IV курсі юридичного факультету, оволодіває знаннями, які будуть необхідні у майбутній роботі.

На курсі Юрій користується загальною повагою. Його поважають за стремління допомогти кожному. Трапилось так, що на курсі один студент не отримав стипендії, яка йому була дуже потрібна. І Юрій Тараненко відмовляється від своєї стипендії на користь товариша. Ось моральне обличчя радянського студента!

В вільний час кандидат в майстри спорту СРСР з меганія диску знаходиться на університетському стадіоні. Тренування — змагання, змагання — і знову довготривалі, до сьомого поту, тренування, щоб завжди бути в формі. Разом з своїм товаришем, майстром спорту СРСР Ігорем Дигунцем йому нерідко доводиться виступати на змаганнях різного рангу. Самовідданість в житті і спорті Юрія не раз винагороджувалась. Прикладом мо-

жуть бути змагання в Харкові — II республіканські ігри, на яких услід за І. Дигунцем II місце посів Ю. Тараненко. Його спортивним результатом ще

рости й рости, як росте його авторитет серед товаришів, викладачів.

В. ЧУПРУН,
студкор.
Фото автора.

◆ ШАШКИ

Не порушуючи традиції

В Одеському шаховому клубі закінчилась командна першість міста з шашок в програмі Спартакіади вузів обласної СДСТ «Буревісник» і міської спортокомітету. Приймаючи переможну естафету від шахістів, перше місце завоювали студенти Одеського державного університету.

В змаганнях брали участь спортивні колективи восьми вузів. В кваліфікаційному відношенні майже всі учасники були на одному рівні.

В групових змаганнях нашим шашкістам протистояли такі сильні колективи, як команди інститутів зв'язку, технологічного ім. Ломоносова, політехнічного. Вигравши всі зустрічі у цих команд відповідно 7:5, 8:5, 7:5, спортсмени ОДУ вийшли в фінал, де перемогли команди будівельного інституту і інституту народного господарства. Збірна команда універси-

тету вшосте підряд стала чемпіоном Спартакіади.

В ювілейному році шашкісти нашого вузу перемогли в безрезневій першості і стали другими призерами розіграшу кубка України, завоювавши право виступати на всесоюзних змаганнях.

Слід відзначити і виступи шашкістів в особистих змаганнях. Лідер команди — студент II курсу мехмату М. Гімелфарб. Він успішно виступив на всесоюзному турнірі «Олімпійські надії», виконавши норму майстра спорту СРСР.

В дружній колектив влились і студентка I курсу хімфаку — кандидат в майстри спорту Т. Кушнір (екс-чемпіон України серед дівчат), і першорядниця О. Закревська — студентка факультету РГФ. За нашу збірну успішно виступають пер-

шорядники: І. Ковч (IV курс мехмату), А. Шестов, І. Олійник (II курс юрфаку), А. Куцький, А. Чорний (I курс юрфаку), В. Ратнер, О. Тарасуль (II курс мехмату) і багаторазовий призер обласних і республіканських змагань, кандидат в майстри спорту В. Подставка (IV курс юрфаку).

Приємно також відмітити, що боліти за нашу команду на останніх змаганнях приходили майстри спорту СРСР В. Матлович (геофак), лейтенант міліції, кандидат в майстри спорту С. Безпрозваний (юрфак) та інші випускники різних років, що в свій час успішно захищали честь рідного вузу.

Е. ЕРУ,
студентка II курсу філфаку.

В. о. редактора
В. БЕХТЕР.

«За научные кадры», орган партнома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета та ім. І. І. Мечникова. (На українському мові).

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадры».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24, кім. № 9.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13; внутрішній 841 (з міста 206-841).